

havde været nogen Anledning til i Aar, da denne Bevilling søges forhøjet, ved en Udtalelse fra Finansudvalgets Side at konstatere noget nærmere, at der af denne Konto virkelig kun kan tildeles uformuende Understøttelse. Lad mig her indskyde den Bemærkning, at jeg er fuldstændig overbevist om, at hverken den højtærede Minister eller det ærede Finansudvalg billiger, at mere velstillede Forældres Børn nyde godt af denne Konto, men beklageligt er det jo, beklageligt for vedkommende selv, som har søgt at nyde godt deraf, at man har villet sætte sig ud over sligt. Jeg haaber derfor at erholde en Udtalelse af den ærede Ordfører om, at man virkelig vil præcisere det noget nærmere, at det kun er for de uformuende Elevers Skyld, at der er Trang til at forhøje Bevillingen. Lad mig tilføje den Bemærkning, at jeg beklager, at det ærede Medlem for Ribe (Busk) lige saa lidt i Aar som i Fjor er til Stede under denne Sags Behandling, idet det ganske sikkert vilde have interesseret baade mig og flere at have hørt en Udtalelse fra det ærede Medlem om denne Sag.

Bønløkke: Det er kun det enkelt Spørgsmaal, jeg har at omtale. Det angaar min gamle Kæledægge, Anholt, som jeg i saa mange Aar har maattet møde op med her, og som nu staaar Fare for at lide Skibbrud, idet det jo ser daarlig ud for det Havneanlæg, som vi vedtog i Fjor. Vi vedtog i Fjor en Bevilling til en Øhavn paa Anholt, som skulde ligge et Par Tusinde Fod ude i Vandet. At vi kom til at give den store Bevilling i Fjor, er jeg temmelig sikker paa, skyldes Vandbygningsdirektøren, thi havde han ikke fremsat Kravet om en Øhavn saa stærkt, vilde der sikkert være blevet bygget en Landhavn. Men nu træffer det sig saa uheldigt, at den samme Direktør i Aar møder med en modsat Indstilling og er paa Grænsen til at fraraade en Øhavn. Ganske vist har han som Undskyldningsgrund de store Krav, der i Fjor blev stillede fra forskellige Medlemmers Side om, at Øhavnen skulde forbindes med Anholt ved en fast Brø. Jeg har som bekendt altid holdt paa en Landhavn, og den holder jeg paa endnu i dette Øjeblik. Men nu have vi jo en Gang denne Bevilling, i Aar er den opført som andet Bidrag, om end der endnu ikke er blevet bygget noget af Havnen. Det kan ikke andet end angste os. Man kan jo sige, at vi i Øjeblikket staa paa bar Bønd, hverken Finans-

udvalget eller den ærede Minister tør vistnok tage Standpunkt til Spørgsmaalet om, hvorvidt man skal blive ved den givne Bevilling eller gaa til en ny Bevilling til en Landhavn. Det er jo meget billigere og lettere at bygge en Landhavn, og Direktøren er kommen i saa stærk Tvivl om sin egen Indstilling, at jeg anser det for meget usandsynligt, at vi nu faa bygget denne Øhavn. Jeg tror næppe, at vort Finansudvalg efter Vandbygningsdirektørens nu indtagne Standpunkt vil gaa ind paa at bygge en Øhavn. Under disse Forhold maa jeg som en gammel Ven af Anholt bede saavel den ærede Minister som Finansudvalget om at se at komme til et Resultat. Jeg ønsker selvfølgelig helst, at det blev en Landhavn. At lægge Sagen helt hen og ikke gøre hverken det ene eller det andet, tror jeg, vil være aldeles uforsvarligt, og det vil ogsaa være uretfærdigt mod alle de Fiskere, der have trøstet sig med, at de nu kunde faa en Nød- og Tilflugtshavn, samt mod Anholterne, der have troet, at de kunde faa Hjælp til deres Fiskeri og til paa anden Maade at skaffe sig Erhverv og Indtægt. En Landhavn kan bygges, det maa jo fremgaa af Slutningsbemærkningerne i Direktørens Skrivelse, hvori det hedder:

„Saafremt Anholthavnens Benyttelse som Trafikhavn for Kattegatsfiskeriet vedblivende maatte anses for ønskelig, maa jeg derfor stærkt anbefale, at det tages under Overvejelse, om ikke det i saa Fald saavel i økonomisk som i praktisk Henseende vil være rigtigst at bygge Anholt-havnen landfast, hvorved alle de Mangler undgaas, der klæbe sig ved den fritliggende Havn, naar denne skal tjene som Trafikhavn“.

Altsaa, jeg vil bede saavel den ærede Minister som det ærede Finansudvalg om at komme til et Resultat inden tredje Behandling.

Nielsen-Grøn: Naar jeg har bedt om Ordet, er det nærmest for at bringe en Tak til den højtærede Minister og det højtærede Finansudvalg for den Velvilje, man har vist Danmarks Afholdsforening ved at bevilge den de 2,000 Kr., den har søgt om. Jeg maa dog tillade mig at gøre opmærksom paa, at der vistnok findes en Trykfejl i Betænkningen i den højtærede Ministers Skrivelse, hvori der staaar, at Danmarks Afholdsforening siden 1896—97 har faaet et Beløb af 8,600 Kr. Det er ikke Tilfældet, den har kun faaet 8,000, medens de 600 er tilfaldne Afholdssam-